

ლიბერალური საქართველო

პარასკევი, 12 სექტემბერი, 1941 წ.

საბარტოლომოს საბჭოთა მხარეების კავშირის ყოველკვირეული ორგანო

№ 87 (196) ზსპი 30 პან.

შრომის ურონტი და ჩვენი ავოსანები

საბჭოთა ხალხის უდიდესი გმირი...
 ცხადყოფს, როგორც ბრძოლის ველზე მოქმედი მებრძოლის ვაჟკაცობასა და სიამაყეს.
 შრომის გმირებისადმი ასეთი დამოკიდებულებიდან ჩვენ, მწერლებმა, სახელმძღვანელო დასაცვა უნდა გამოვიტანოთ. სტალინური ხელწოდებები, ჩვენს მწერლებში დაწერდა და აღზარდა უღრმესი სიყვარული და პატივისცემა შრომისა და მშრომელისადმი. სოციალისტური ინდუსტრიისა და კოლმეურნეობის მშენებელი ადამიანი გახდა ჩვენი ნაწარმოების მთავარი გმირი. უმთავრესად შრომისა და შრომის გმირს უმღერდა ჩვენი საბჭოთა პოეზია.

ახლა სამამულო ომის მრისხანე დღეებში თითქმის შეიცვალა თემა და საგანი ჩვენი მწერლობისა. სამამულო ომის ფონტზე უამრავი საბჭოთა მებრძოლი თავისი სიბრძნით იბრძოდა დიდი და ამოუღებელი, რომელშიც ბუნებრივად უნდა ჩაითვალოს, თუ მან დაიპყრო საბჭოთა მწერლის გრძობა და ვინაობა, თუ დღეს საბჭოთა მწერალი თავის უფინდეს მოვალეობად სთვლის, პირველ ყოვლისა გამოხატოს თავისი ხალხისა და საბჭოთა ომის მოწინააღმდეგე შრომის გმირების თავისი მოწინააღმდეგეობის წინაშე.

მგარამ სწორი არ იქნება, თუ ჩვენ ასეთივე მოწინააღმდეგეობით და სიყვარულით არ გაიმსჯელებით იმ ადამიანების მიმართაც, რომლებიც ზღვრით თავდადებით მუშაობენ და რომელიც ყოველდღიური საქმიანობა მოკლებულია გარეგნულ ბრწყინვალეობას. ჩვენს ნაწარმოებებში უნდა გამოჩნდეს ზურგის გასკეცვული მუშაკები, საბჭოთა პატრიოტის დაიპყრული შრომა, რომელიც ჰკეპებუფროსს და უზრუნველყოფს ჩვენს არმიის ძლიერებას. როგორც ყოველი ჩვენი მოძიე რუსულკოის, ისე ორდენისანი საქართველოს სიამაღლე, საქართველოს საწარმოებში და საკოლმეურნეო მინდვრებზე გახადებული მუშაკები საბჭოთა მწერლის უღელტეხილს მასალას აძლევს იმისათვის, რომ დაიწვიროს აღმადროვანებელი ლექსი, მოთხრობა, ნარკვევა საბჭოთა ადამიანის შრომის გმირობაზე, ყოველდღიური შრომისა და გამომდევნებულ მის პატრიოტიზმზე.

გაცივრით და შევისწავლოთ ფონტისთვის მომუშავე ადამიანთა ყოველდღიური გმირობის საწმიანობა, შევისწავლოთ, ავსახოთ და გავაცინოთ იგი საბჭოთა მკითხველებს. დემ ჩვენი ყურნალ-გაზეთების ფურცლებზე სამამულო ომის ფონტის გმირების სახელებთან ერთად იხსენიებოდნენ ის უჩინარი ადამიანებიც, რომლებიც გათავისებულნი ვერაგით იღვწიან ზურგში ჩვენი სასიძულეო არმიის გამარჯვებისთვის.

ლობას აძლევს, როგორც ბრძოლის ველზე მოქმედი მებრძოლის ვაჟკაცობასა და სიამაყეს.
 შრომის გმირებისადმი ასეთი დამოკიდებულებიდან ჩვენ, მწერლებმა, სახელმძღვანელო დასაცვა უნდა გამოვიტანოთ. სტალინური ხელწოდებები, ჩვენს მწერლებში დაწერდა და აღზარდა უღრმესი სიყვარული და პატივისცემა შრომისა და მშრომელისადმი. სოციალისტური ინდუსტრიისა და კოლმეურნეობის მშენებელი ადამიანი გახდა ჩვენი ნაწარმოების მთავარი გმირი. უმთავრესად შრომისა და შრომის გმირს უმღერდა ჩვენი საბჭოთა პოეზია.

ახლა სამამულო ომის მრისხანე დღეებში თითქმის შეიცვალა თემა და საგანი ჩვენი მწერლობისა. სამამულო ომის ფონტზე უამრავი საბჭოთა მებრძოლი თავისი სიბრძნით იბრძოდა დიდი და ამოუღებელი, რომელშიც ბუნებრივად უნდა ჩაითვალოს, თუ მან დაიპყრო საბჭოთა მწერლის გრძობა და ვინაობა, თუ დღეს საბჭოთა მწერალი თავის უფინდეს მოვალეობად სთვლის, პირველ ყოვლისა გამოხატოს თავისი ხალხისა და საბჭოთა ომის მოწინააღმდეგეობის წინაშე.

მგარამ სწორი არ იქნება, თუ ჩვენ ასეთივე მოწინააღმდეგეობით და სიყვარულით არ გაიმსჯელებით იმ ადამიანების მიმართაც, რომლებიც ზღვრით თავდადებით მუშაობენ და რომელიც ყოველდღიური საქმიანობა მოკლებულია გარეგნულ ბრწყინვალეობას. ჩვენს ნაწარმოებებში უნდა გამოჩნდეს ზურგის გასკეცვული მუშაკები, საბჭოთა პატრიოტის დაიპყრული შრომა, რომელიც ჰკეპებუფროსს და უზრუნველყოფს ჩვენს არმიის ძლიერებას. როგორც ყოველი ჩვენი მოძიე რუსულკოის, ისე ორდენისანი საქართველოს სიამაღლე, საქართველოს საწარმოებში და საკოლმეურნეო მინდვრებზე გახადებული მუშაკები საბჭოთა მწერლის უღელტეხილს მასალას აძლევს იმისათვის, რომ დაიწვიროს აღმადროვანებელი ლექსი, მოთხრობა, ნარკვევა საბჭოთა ადამიანის შრომის გმირობაზე, ყოველდღიური შრომისა და გამომდევნებულ მის პატრიოტიზმზე.

გაცივრით და შევისწავლოთ ფონტისთვის მომუშავე ადამიანთა ყოველდღიური გმირობის საწმიანობა, შევისწავლოთ, ავსახოთ და გავაცინოთ იგი საბჭოთა მკითხველებს. დემ ჩვენი ყურნალ-გაზეთების ფურცლებზე სამამულო ომის ფონტის გმირების სახელებთან ერთად იხსენიებოდნენ ის უჩინარი ადამიანებიც, რომლებიც გათავისებულნი ვერაგით იღვწიან ზურგში ჩვენი სასიძულეო არმიის გამარჯვებისთვის.

მომხმედი არმია. წითელი კავალერიის იერიში. (სკვდენის ფოტოგრაფია)

ათასჯარი გეარგავილი უფისჯარი გეარგავილი ნიშაუბი სარგო კლიაფილი

გერმანიის ხალხის დიდი პოეტი და პუნაისტრი გოეთე თავის რომანში „ახალგაზრდა ვერტერის ვენები“ ერთ ადგილს სწერს:
 „ახალგაზრდა ვერტერი, რომელიც ან გაიხივებო, თავის ქალა იმ ფიქრებშია, რომ ადამიანებს შეუძლიათ ასე ნაკლებად უყვარდეთ ერთმანეთი, ასე მცირედ უთავაზრობონ ერთმანეთს. სიყვარულსა და გულწრფელ სიბრძნეს სხვისაგან წუ მოელო, თუ ეს თვისებები შენგან არ მოითხოვება.“

გერმანიის თანამედროვე მწერლობის საუკეთესო წარმომადგენელი, რომელიც საკაცობრივი იდეები ხელსაყრელი არ იყო კაცობრივი ნაყის-ტებისათვის, ამ განდევნილი, ამ მსოფლიო ადამიანს.

კალიპო, მოწინავე კაცობრიობის ექვემდებარება იბრძოდა, პიტერის გერმანიის ხელთაყრის ავანაყებსა და სისხლის სამართლის დანაშაუვ კაცუნების ჯოჯოს.

ცნობილია, რომ ფაშისტური მხატვრული ნაწარმოებს არც ერთ ქვეყანაში ბაზარი არ აქვს. არა თუ უცხოეთში, თავის ქვეყანაშიც არ ყოფილებოდა და კითხვობას გერმანიისა და იტალიის ხალხს. ამას ხომ გულწრფელად აცხადებენ თვით ნაციტების მეთაურები.

როგორ და რას სწერენ დღეს გოეთეს და შილერის თანამემამულენი, ამოვლენილი ფაშისტთა თეორიებისა და ნათლისმცემლის ალტერად რომენურის ქუქუანებში? რა იდეები ასახრდებენ მათ, რა გმირები ხატავენ და საით მიუწოდებენ ისინი თანამედროვეებს? ვის მიმართ, ვის კვალს გაჰყვებიან? რა სიბრძნის ქალაქებს მათი ნაციტური გმირები?

ვინმე არნოლდ ბრონენი თავის რომანში „სს“ იღვალად სხვაეს ასეთ დავერარტ პიტეროვს:
 „რომან შრომის შემთხვევით ვიგო, რომ რომენიმე სტუდენტი ებირება წასვლას, ზემო სიუხიაში, სადაც იმდენი მქონდათ შეხედობდნენ პოლენურებსა და იტალიელებს. იმევე წუთში, შრომის, რომელსაც პოლენურები და იტალიელები ეხმარებოდა, გადასწყვიტა თითონაც წასვლით. მირვე პოლენურის ის შეეფეთა პატარა ქაობთან. დანახა თუ არა პოლენურში შრომის, მაშინვე გაიქცა. შრომისა მისიანად შეუღობინა და პოლენური იძულებული გახდა გაეგრეზულიყო. შრომისა თვლი დაშტერა, — დაწმუნებულნი იყო, რომ პოლენური შეეცდებოდა თავის დაცვას.“

პეი, აკნიველი გიორგი ლაონია

ლექსი ჩემად რომ იწერებოდი, დაბრტმანებდი გულში ფარულად, გულს ცეცხლით რომ იფერებოდი, გარედ იყვედი ნივთქარულად, —

ამდენ მეგობარს ნუთუ ჰპოვებდი? — ყველგან მობოლი... ყველგან აღადგინე თავისი მადლით, ამეწეებული ქვეყნის პოეტი მილიონ ხალხზე გარ დახდობილი.

მაჯავში მისი წვენი მდგომია, გულში მზე მისი გაზაფხულისა, მისი ნამღერი და ნათქვამია ჩემი ლექსი და ჩემი გულისხმა.

მეყვარს ქართლის ეა ისფერება, მისი ბრწყინვალე, წმინდა ტატნობი, თვითული ხმა მას ემღერება ჩემი გულდენ გამონადობი.

და თუ სამშობლოს ღრუბლის ცვაწამი ჩემი ლექსების ემზახი არი, ლექსს მივუყავებს ხალხთა სალამი, სიყვარულის ხმა შენაზიარი.

ლექსს მივუყავებს მათი ბრძოლის ხმა, მათი ღრმობა ერთად ამღვარი;

შემოტეულ შტრის ერთად მოიხსნება, ერთი დამღვარი: „დაქარი, დაქარი“

გვანდაღურით შტერი ბილწური კაცური კაცობის შემოხვევა! მე ამ ღრმობაზე გარ შეფიცული, ჩემი ხმაც მასთან შენახმევა.

ამ მშურ ღრმობაში ასწივს ქართლს შოთა, აკაი, ვაკა, ილია. კვლავ აღადგინე თავისი მადლით რაც შეეწივრებოდა დამეწივრალია.

ამ ღრმობიდან აწ და მარადის, გაბრწყინდა მძობის სიტყვა მართალი,

ამ ღრმობიდან თავზე დაგვანთის! სტალინი — ღიღი მთავარსარდლად.

ვით ერთი კაცი, ჩვენ მასთან ვართ ყველა მობოლი... ყველა ღობილი... ჩვენ მისთვის გვიცემს გული თანაბარ,

მისი სიმკიცეზე ვართ დახდობილი. და ერთი გარვინავს ძახილი გულში: — ჰეი, ვეფხვებო, თუ ჩვენ სიყვარულს ვყოფდით გულში, ლღს ვუკაცობა გვიწაწილოთ..

სახამთრო განსახალი ნითაი აკიმი სახლოვან გეარგოლას

წითელი არმიისადმი ხალხის უსაზღვრო სიყვარულის ერთი გამოხატულებაა წარმომადგენელი წითელი მებრძოლებისათვის სახამთრო საჩუქრების მომზადება, რასაც უკვე შეუდგნენ საბჭოთა ხალხის მთავარი მომსახურებელი, კოლმეურნეები, დიასახლისები.

ამ ინიციატივას გამოხმაურნენ საქართველოს მწერალთა კავშირი და მასთან არსებული ლიტერატურული ორგანიზაციებიც. 10 სექტემბერს შესდგა საბჭოთა მწერლების, მათი ოჯახის წევრებისა და მწერალთა კავშირის თანამშრომლების საერთო კრება.

მებრძოლთათვის სახამთრო საჩუქრების შეგროვების უდიდეს მნიშვნელობაზე და ამ საქმის პრაქტიკულად მოგვარებაზე ილაპარაკეს ს. ეულმა, ირ. ბაშვიმ, ლეო ქაჩელი, ქეთევან არეშიამ, ნიკოლოზ ჩაჩავამ და მარია გარყულა.

გვის სიხლოვე ვერ გავსა პივერეთა მხნოვა

კრებამ იარჩია სპეციალური კომისია, რომელსაც დავალა ხელმძღვანელობა ვაჟაფის მწერალთა ორგანიზაციებში მებრძოლთათვის სახამთრო საჩუქრების შეგროვების.

კომისიაში არჩეულ იქნენ შალვა დადიანი, ლეო ქაჩელი, ნინო ნაკაშიძე, ქეთევან არეშიამ, ნიკოლოზ ჩაჩავა და მარია გარყულა.

კრებამ დაავალა კომისიას არა უკვიანეს 30 სექტემბრისა შეგროვების მწერალთა და ლიტერატურის ორგანიზაციების თანამშრომელთა შორის 100 წყვილი ხელითაწერი. გარდა ამისა, კომისიას მიენდო შექმნას სპეციალური ფონდი, რომლითაც შექმნილი იქნება საბჭოთა ტრიუტაჟი და თბილი ნივთები.

კრებამ სურვილი გამოთქვა კომისია ამ საქმეში ფართოდ ჩაებას მწერალთა ოჯახის წევრები.

კომისია უკვე შეუდგა მუშაობას.

თეატრმა, კინო-თეატრმა „უკრაინის კომკავშირი“ ყოველდღიურ ექვსს განსაკუთრებით დიდ წარმატებას აქვს წითელი არმიის გმირული ბრძოლისადმი მიძღვნილი კინო-კურნალებს, რომლებიც რამდენჯერმე ნახულობენ. წითელი მებრძოლთა გმირობა და ვაჟკაცობა აფრთხილებს მკითხველს.

კინო-თეატრში აქტივობე სინათლეს, წინა რიგებში მჯდომი ჰაბუკი წყნარია ხმით ეუბნება ქალმშობლს:
 — მამ ასე, მეც დღეს მივდივარ.
 — ფრონტზე? სახალხს ლაშქარში?
 — პო!

სალამოს იწინი ეთხოვებიან ერთმანეთს კრეჩატკე.

ღამებზე, მკუჭრებული და ყურებზე გამაჩვილებული კვიე სიბნელეში იძირება. ღამის მკუჭრებობას არღვევს მხოლოდ გუშავთა შეძახილი და პატრულების ფეხის ხმა.

მეხმარევი მამოკი

მე გხვდავთ, მშებო, და მესმის ნათლად მძლავრი გუგუნი წითელ მხედრების, გხვდავთ, რომ მწვანე მინდვრების კალთა მტერმა მოჰფინა თავის ცხედრებით.

მებრძოლნი, გხვდავთ და მინდა თქვენთან მეც ვამღერებლე მამოკის სატყის, დღეს მეც გამეწარტლოს საგარში ღენთმა, ფრთებიდან გავერა დავევარდის სარკეს... საბჭოთა მიწას მსურს მოგეხვიო; მისთვის დედალო ჩემი მარჯვენა, მეც ვამეცხვებლე თქვენზე მეხვიეთ, თქვენთან ვეძიო მეც გამარჯვება.

უცნობ მებრძარ გვერდში ჩავუდგე, სანგრებში ზურგით ვწილი ვახუნებ, საიერიშოდ გავყვე ჩაუქვებს და გავამხნეო მეზარდოთ დასებე.

მილიონების მღერტეს გულში, გავუნტ სიმხნევე გამოუღვი და ვეუკაცობა ჩვენი ქართლეთ... ექნება აზრი სიცოცხლეს ახლა, თუ მტერს მივუგებ მასუს საკარდისს, თუ შევეუერთე გმირობის ტალღის ჩემი ოფლის და სისხლის ხაკილი...

ანგოვანისჯარი ღიგაგავარილი სალაომაგი

საქ. მწერალთა კავშირმა № სამხედრო პოსტალში მოაწყო დიდი ანტიფაშისტური ლიტერატურული საღამო. საღამო შესავალი სიტყვით განსა პოსტალის უფროსმა პოლკოვნიკმა აბ. შალვა რადაიანმა. მოხსენება თქმნა: „ფაშისტური ცივილიზაცია და პრეზრის უბრალოდესი მტერია“ გააკეთა აბ. ბესი ქლენტი. სიტყვა წარმოთქვა შ. დადიანმა. თანდათან ნაწარმოებები წაიკითხეს ალ.

ანგოვანისჯარი ღიგაგავარილი სალაომაგი

მამოვილმა, ს. ჩიქოვანმა, ი. გრიშაშვილმა, ალ. ბაშვილმა, რ. ქორქიამ, ს. წყვარავამ, ბ. სერებრიაკოვამ და რ. იქნემა.

ასეთივე საღამო კლუბმა მოაწყო აკ რეინიზის პოლიტგანყოფილების აგიტ-წერტში. საღამოში მონაწილეობა მიიღო ერ. ასტვაცატურობმა, ვასია გორაძემ, გიორგი ქუჩიშვილმა, სოლომონ თავაძემ და ანდრო თევზაძემ.

რას კითხვობს გეარგავილი ჯარისკაცი

თუ როგორია გერმანელ ფაშისტ ოფიცრებისა და ჯარისკაცების კულტურული დონე, ამის შესახებ წარმოდგენას გვიძლევს საბჭოთა ბანაკში ტყვედ მყოფი გერმანელი ჯარისკაცებისა და ოფიცრების დაკითხვა.

ერთერთ ბანაკში მყოფ ტყვეების დიდ ჯგუფს შეეკითხნენ, რა წაეკითხებოთ, ეს კითხვა მათთვის ფრიალ საჩინოთი აღმოჩნდა. უფროსმა ლეიტენანტმა აფერდ მანტვიცმა ამ კითხვაზე გახსენა მხოლოდ... როგონ-ბერტი. ლეიტენანტმა გეინზ ნეფერენმა დასახელა ერთადერთი წიგნი—პანს გრიმის „ხალხი უსივრცოდ“. ლეიტენანტ ემანუელ ოლდერს წაუკითხავს ვინმე მტერის რომანი „შეიძლება დამეხედებინოთ თქვენს“ და ეუბნენ რომის წიგნი „ადამიანი“. ეს არის სია იმ წიგნებისა, რომლებიც ბატონ ოფიცრებს წაუკითხავთ.

უნტერ-ოფიცრმა გერმან ფრიხმა განაცხადა: გეინზ „ახალგაზრდა ვერტერის ვენები“ მაქვს წაიკითხე. ობერ-ფერეიტორმა ვილჰელმ. ბარტუმ თავი მოიწონა იმით, რომ ასოცი წიგნი მაქვს წაიკითხე. გამოირგა, რომ ეს არის კრძიმალური რომანი-ე...

